

су у принципу подељене. Парламентарни систем највише угрожава начело парламентарне већине и партијске солидарности која се ствара између парламента и владе, због чега они више подсећају на органе јединствене него супротстављене власти. Као што парламентаризму не одговара свемоћна влада (каква је углавном данас), тако му не одговара ни она превише слаба, која, у ствари, не води политику, него се приклања вољи парламента (већине) који је надмоћан над њом и лако је обара. Зато парламентаризму не користи ни премоћ владе али ни парламента, јер у њему парламент треба исто онако да зависи (и буде угрожен) од владе као и ова од њега. Имајући то у виду, и средства узајамног утицаја једне власти на другу морају да буду избалансирана – да реалној претњи обарања владе одговара и реална могућност распуштања парламента од стране извршне власти.

в) Мешовити систем

Пракса различитих (конкретних) система поделе власти – парламентарних и председничких показује да нигде до краја није остварена потпуна равноправност и равнотежа појединих власти. Углавном једна власт претеже и даје правац осталим властима. Тако је у америчкој уставној и политичкој историји остало забележено да су се смењивале и конгресне и председничке, па некада (мада ретко) и судске владе, а премоћ једне власти над другом је одлика и парламентарне организације и праксе. Велика Британија је створила модел ефикасне и јаке владе која води парламент и ретко пада, а када се то и деси, онда је то (по Слободану Јовановићу) мање у њему а више на изборима. У француском парламентаризму ситуација је обрнута јер тамо скупштина господари владом која је слабији чинилац власти, што је више у логици јединства него поделе власти. Како нигде нема идеалног (чистог) и парламентарног и председничког система, пракса показује да је прихватљиво и оно организационо решење које представља комбинацију елемената једног и другог система. Тако су настали и функционишу мешовити системи власти и њихов је циљ да се комбинацијом ових различитих елемената сам систем власти учини максимално стабилним. Овај модел, односно мешовити систем власти, настао је као последица кризе парламентаризма која се огледала у надмоћи парламента над владом али и тешкоћа у остваривању председничког система или (по Сарторију) проблематичним резултатима чистог типа presidency-а. Овај систем од председничког позајмљује установу председника републике (изабраног на непосредним изборима) који располаже великим овлашћењима која